

SuPers mål i välfärdsområdes- och kommunalvalet 2025

Välfärdsområdena behöver kompetent och utbildad personal

Med hjälp av effektivare, tidigt ingripande kan vi lösa många av de problem som blir dyra för samhället

De allt kortare arbetskarriärerna utgör ett stort bekymmer med tanke på statsfinanserna. Det är bättre att se till att medborgarna förblir aktiva aktörer inom samhället, än att ställa dem i kö och utanför arbetslivet.

Den förlängda sjukfrånvaron och det ökade antalet sjukpensionärer, särskilt som en följd av psykisk ohälsa, utgör stora utmaningar.

Problemen kan lösas, men det lyckas inte utan tillräckligt mycket utbildad personal.

Vi kan lösa personalbristen och säkerställa tillgången på yrkeskunniga inom social- och hälsovården

- Vi måste säkerställa tillgången på yrkeskunniga inom social- och hälsovårdsbranschen. De klienter som behöver social- och hälsovårdstjänster har rätt att lita på att de är i kunniga händer. Kvaliteten på vården har betydelse.
- Vi behöver även i fortsättningen en etisk arbetsrelaterad invandring och vi måste försäkra oss om att de framtida vårdarna har ett yrkesspråk som håller tillräckligt hög nivå. Bristande språkkunskaper utgör en risk för klient- och patientsäkerheten och dessutom belastar det den övriga arbetsgemenskapen på ett oskäligt sätt.

Vi kan garantera tillräcklig vårdpersonal, avveckla värdköerna och förkorta väntetiderna för olika tjänster

- Det är viktigt att lösa personalbristen, eftersom köerna och väntetiderna för social- och hälsovårdstjänster är långa, vilket i sin tur förorsakar tilläggskostnader. Förlängd sjukfrånvaro till följd av långa väntetider blir dyrt och dessutom förkortar det arbetskarriären för dem som står i kö. Försenade diagnoser eller vårdåtgärder som påbörjas med fördröjning ökar i de flesta fall de korrigerande kostnaderna. Varje dag i kö kostar.
- Förnyandet av servicenätverket får inte leda till oskäligt långa arbetsresor, eftersom även det leder till att vårdare lämnar branschen. Äldre personer som inte får tillräckligt med vård förorsakar köbildning och försvårar tillgången till social- och hälsovårdstjänster. Om äldre personer som skulle behöva heldygnsomsorg fyller upp patientplatserna inom specialistsjukvården leder det till att jourverksamheten, och till och med specialistsjukvårdens operationsverksamhet, försvåras. Om man inte kan skriva ut äldre personer från sjukhuset leder det till annullerade operationstider och förlängda operationsköer.
- Vi måste avveckla hemvårdsköerna och särskilt köerna till heldygnsboende för äldre personer. Otillräcklig vård och väntan på hjälp ökar dessutom på det mänskliga lidandet för äldre som är sjuka och/eller uthärdar med otillräckliga tjänster och för andra som är i behov av hjälp.

SUPER

Vi kan säkerställa tillräckliga resurser för yrkesutbildning av närvårdare och möjliggöra en övergång till social- och hälsovårdsbranschen från andra yrkesområden

- Vi måste hålla fast vid den offentliga sektorns egna permanenta arbetskraft och undvika permitteringar och uppsägningar. Redan nu har många utbildade vårdare sökt sig till andra branscher än social- och hälsovården och det är inte lätt att locka dem tillbaka till vårdarbetet.
- Det är nödvändigt att säkerställa tillräckliga resurser för yrkesutbildningen. En god yrkeskompetens förutsätter en god och tillräcklig undervisning. Utan undervisning saknas en väsentlig del av utbildningen. Vid läroavtalsutbildning ska man försäkra sig om att man har tillräckligt med resurser för att handleda studerandena.
- Vi måste göra det möjligt att övergå från andra branscher till social- och hälsovårdsbranschen. Inom vårdutbildningen hade vuxenutbildningen stor betydelse, men den avslutades och nu är närvårdarutbildningens läroavtalsutbildning ofta det enda alternativet för vuxenstuderande. För studerandena är det nu ekonomiskt väldigt utmanande att övergå från en annan bransch till social- och hälsovårdsbranschen.

Vi kan förbättra arbetsförhållandena inom vården

- Vi måste göra arbetsförhållandena inom social- och hälsovårdsbranschen attraktiva.
- Med hjälp av bättre arbetsförhållanden kan vi locka tillbaka dem som har lämnat social- och hälsovårdsbranschen. Välbefinnande i arbetet har stor betydelse.
- Vi måste utnyttja arbetstagarnas kompetens till fullo.
- Vi måste se till att vårdarnas löner och arbetsförhållanden hålls på en konkurrenskraftig nivå och minska på köptjänsterna och andelen hyrpersonal. En bra och attraktiv arbetsgemenskap behöver färre inhoppare och hyrpersonal. Vi borde också minimera, och på sikt helt slopa, användningen av arbetskraft som inte hör till välfärdsområdenas egen personal.

Vi kan trygga varaktiga vårdrelationer och egenvårdarmodeller

- Vi måste skapa varaktiga vårdrelationer för klienterna och patienterna. På det här sättet kan vi både garantera kvaliteten på vården och minska på kostnaderna.
- Under långa vårdrelationer lär klienter och vårdpersonal känna varandra, vilket minskar på antalet onödiga remisser och undersökningar.
- Vi måste bygga upp en Egenläkar- och egenvårdarmodell samt ta i bruk en modell där läkare och vårdare arbetar i par, till exempel på så sätt att en närvårdare arbetar som en läkares assisterande skötare. Det här skulle göra det möjligt för läkaren att ta emot ännu fler patienter under sitt arbetsskift. Dessutom leder modellen till betydande kostnadsbesparingar.

Kommunerna måste satsa på barnen

En livskraftig kommun satsar särskilt på tjänster för barn och barnfamiljer, eftersom barnen utgör kommunens framtid.

Vi kan säkerställa tillräckliga resurser för småbarnspedagogik och utbildning

- Vi måste säkerställa tillräckliga resurser för småbarnspedagogik och utbildning. Det har också en stor betydelse för kommunens drag- och hållkraft som bostadsort.
- En varaktig personal och tillräckligt mycket assisterande personal inom småbarnspedagogiken och den grundläggande utbildningen garanterar alla barn en trygg uppväxt- och inlärningsmiljö.
- Om man försummar elevvården och stödåtgärderna inom småbarnspedagogiken leder det till en rastlös omgivning för både personal och barn, samt senare till klart ökade korrigerande kostnader för social- och hälsovårdstjänster.

Vi kan trygga fungerande fritidsmöjligheter för barn och unga

- Fysisk inaktivitet och stillasittande leder årligen till betydande kostnader för kommunerna och välfärdsområdena samt i sista hand även för staten. Medborgarnas dåliga hälsotillstånd ökar på ett betydande sätt på hälso- och sjukvårds- samt arbetslöshetsförmånskostnaderna. Dessutom ökar det antalet marginaliserade, försvagar arbetsskarriärerna för dem som har dåligt med ork samt minskar på statens och kommunernas skatteinkomster.
- En stor del av kostnaderna för fysisk inaktivitet består av bortfallen inkomstskatt samt utbetalda arbetslöshetsförmåner.
- Nedskärningarna i stöd som betalas ut till organisationer samt för underhåll och byggandet av hobby- och idrottsanläggningar leder till betydande tilläggskostnader för hela samhällsekonomin.
- Det ligger även i kommunens intresse att se till att frivilligverksamheten kan fortsätta.
- Det frivilligarbete som aktörerna inom den tredje sektorn utför har en hög prislapp och om det arbetet försvinner, överförs ansvaret för att tillhandahålla de här tjänsterna till välfärdsområdena och kommunerna.

Förebyggande arbete och tidigt stöd för barn minskar framtida kostnader

- Man har i ett flertal undersökningar kunnat påvisa att satsningar på förebyggande arbete leder till mångfaldiga inbesparingar.
- Tidigt stöd för barn och barnfamiljer minskar på kommunernas samt välfärdsområdenas framtida kostnader för tyngre och dyrare tjänster.
- Genom att trygga resurser för kommunernas småbarnspedagogik, grundläggande utbildning och ungdomsarbete investerar man i framtiden, och därför är det viktigt att man sköter om det.

SuPer är Finlands största fackförbund för personer som har avlagt examen på andra stadiet inom social- och hälsovårdsbranschen eller småbarnspedagogiken.